

Upozorenja u paraleli – broj pet

Otkrivenje Lava iz plemena Judina: razumijevanje završnih prizora velike borbe

Jeff Pippenger

2023-08-08

U odlomku kojim se još uvijek bavimo, a koji govori o Kristu kao anđelu koji silazi u desetom poglavlju Otkrivenja, Krist kao moćni anđeo prikazuje „ulogu koju On vrši u završnim prizorima velike borbe sa Sotonom”. „Položaj” koji je Krist zauzeo kada je postavio svoju desnu nogu na more, a lijevu nogu na kopno, „označuje Njegovu vrhovnu moć i vlast nad cijelom zemljom”. Kad je Krist povikao „jakim glasom”, On je „povikao” „kao kad lav riče”.

Krist će očitovati svoju svemoć u „završnim prizorima velike borbe”, a kada Krist očituje svoju svemoć, čini to kao Lav iz plemena Judina.

„Spasitelj je pred Ivanom prikazan pod simbolima ‘Lava iz plemena Judina’ i ‘Janjeta kao zaklanoga’. Otkrivenje 5,5. 6. Ti simboli predstavljaju sjedinjenje svemoćne sile i samopožrtvovne ljubavi. Lav Judin, tako strašan onima koji odbacuju Njegovu milost, bit će Janje Božje poslušnima i vjernima.” Djela apostolska, 589.

Kristovo očitovanje kao Lava iz Judina plemena naglašava njegovo djelo i u pečaćenju i u otpečaćivanju biblijskog proroštva, prema njegovu božanskom vremenskom određenju. Neposredno prije završetka ljudskog vremena kušnje, kada je „vrijeme blizu”, doći će do otpečaćivanja posebne biblijske istine koja otkriva „što se ima uskoro zbiti.”

Otkrivenje Isusa Krista, koje mu daje Bog da pokaže svojim slugama što se uskoro mora zbiti; i on ga posla i obznani po svome anđelu svome sluzi Ivanu, koji posvjedoči za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista, i za sve što vidje. Blažen je onaj koji čita, i oni koji slušaju riječi ovoga proroštva te čuvaju ono što je u njemu napisano, jer je vrijeme blizu. Otkrivenje 1,1–3.

Kada „vrijeme” koje je „blizu” doista dođe u povijest, izriče se blagoslov nad onima koji čitaju, slušaju „i drže ono što je u njoj napisano.” Ta posebna poruka poruka je osjetljiva na vrijeme, prepoznatljiva jedino kada je „vrijeme blizu”. Tada — u to vrijeme, a ne prije — ljudi će moći čitati, slušati „i držati ono što je napisano” u knjizi Otkrivenja. Kada je „vrijeme blizu”, blagoslov izrečen nad onima koji „čitaju”, „slušaju” „i drže ono što je u njoj napisano” odgovara otvaranju knjige Danielove u „vrijeme svršetka.”

A ti, Danijele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka: mnogi će tumarati amo-tamo, i znanje će se umnožiti. Daniel 12,4.

„Mnogi” koji „amo-tamo trče” (što predstavlja proučavanje Božje Riječi) čine to u „vrijeme svršetka”, kada su „riječi” koje su bile „zapečaćene” u Danielovoj „knjizi” otpečaćene. No postoji i druga skupina djevica koja amo-tamo trči neposredno nakon nedjeljnog zakona u Sjedinjenim Državama.

Evo, dolaze dani, govori Gospodin Bog, kad ću poslati glad na zemlju, ne glad za kruhom niti žeđ za vodom, nego za slušanjem riječi Gospodnjih. I tumarat će od mora do mora, i od sjevera pa do istoka; trčat će amo-tamo da traže riječ Gospodnju, ali je neće naći. U onaj dan klonut će od žeđi lijepa djevice i mladići. Oni koji se kunu grijehom Samarije i govore: Živ bio tvoj bog, o Dane! i: Živ bio put Beer-Šebe! — i oni će pasti i nikada više neće ustati. Amos 8:11–14.

Grieh Samarije bio je grijeh koji predstavljaju Ahab i Izebela, pri čemu Ahab predstavlja Sjedinjene Države, a Izebela Katoličku crkvu. Izebela, Ahab i lažni proroci u sukobu s Ilijom na gori Karmelu predočuju zakon o nedjelji. U tom sukobu postojale su dvije skupine nesvetih proroka, Baalovi proroci i svećenici lugova. Baal je bio jedan od bogova kojima se iskazivalo štovanje; drugi kojemu se iskazivalo štovanje u lugovima bio je Aštarot. Baal je bio muški bog, a Aštarot ženski bog. Zajedno muško božanstvo predstavlja državu, a žensko crkvu.

Bog koji je bio postavljen u Danu postavio je prvi samarijski kralj Jeroboam, koji je podigao zlatno tele i u Betelu i u Danu. Betel znači kuća Božja, a Dan znači sud, i zajedno predstavljaju spoj crkve i države, koji se zbiva u Sjedinjenim Državama uoči nametanja svetkovanja nedjelje. Ta su dva zlatna teleta bila predočena Aronovim zlatnim teletom.

Tele je zvijer, a zlatni kip je slika; stoga Aronovo zlatno tele, kao i dva Jeroboamova zlatna teleta, predstavljaju spoj crkve i države koji se zbiva neposredno prije nametanja nedjeljnog zakona u Sjedinjenim Državama. Kod Jeroboama, ta dva grada pružaju drugo svjedočanstvo simbolici spoja crkve i države, koji je u knjizi Otkrivenja definiran kao slika zvijeri.

Način Beer-Šebe predstavlja Abrahamov savez. Prvo spominjanje imena „Beer-Šeba” nalazi se u Postanku dvadeset i prvom poglavlju, odlomku kojim se apostol Pavao služi kako bi se suprotstavio onima koji su u njegovo vrijeme tvrdili da je za spasenje potrebno zadržati obredne zakone i obrezanje. Pavao se služi odlomkom u kojem se nalazi prvo spominjanje Beer-Šebe. Tom poviješću on obrađuje dva različita i suprotna saveza unutar iste pripovijesti. Pavao se služi sinom ropkinje (Jišmaelom) da bi predočio savez koji se temelji na ljudskoj snazi te suprotstavlja Jišmaela Izaku, kojim predočuje savez koji se temelji na Božjoj snazi. Ovaj biblijski odlomak prvi je put kada se Beer-Šeba spominje, a kasnije u povijesti Pavao se tom poviješću služi kako bi opisao okolnost u svojoj osobnoj povijesti koja je već bila oslikana u biblijskoj povijesti. Pavao je vjerovao i naučavao da se biblijska povijest ponavlja.

Premda Pavao koristi ovaj odlomak iz Postanka dvadeset i prve glave kako bi prikazao dva suprotna saveza, u samome odlomku postoje dva saveza koja Bog sklapa s Abrahamom, ali to nisu ona dva saveza koja Pavao izvodi iz te pripovijesti. U tome odlomku Bog je ponovno obećao ispuniti svoje obećanje da će po Izaku učiniti Abrahama ocem mnogih naroda, a također je obećao da će Jišmaela učiniti ocem velikoga naroda. Jedan odlomak Pisma, četiri spomenuta saveza, i to je prvi put da se Beer-Šeba spominje u Pismima.

Stoga reče Abrahamu: Otjeraj ovu sluškinju i njezina sina; jer sin ove sluškinje neće biti baštinik s mojim sinom, s Izakom. I ta stvar bijaše vrlo teška Abrahamu zbog njegova sina. A Bog reče Abrahamu: Neka ti to ne bude teško zbog dječaka i zbog tvoje sluškinje; u svemu što ti je Sara rekla, poslušaj njezin glas; jer će se po Izaku prozvati tvoje sjeme. A i od sina

služkinje načinit ću narod, jer je tvoje sjeme. I Abraham urani ujutro, uze kruha i mješinu vode te dade Hagari, metnuvši joj to na rame, i dijete, pa je otpusti. I ona ode te lutaše pustinjom Beer-Šebe. Postanak 21:10–14.

Beer Šeba predstavlja Abrahamov savez. U istome je poglavlju Abraham također sklopio savez s Abimelekom.

I dogodi se u ono vrijeme da Abimelek i Fikol, zapovjednik njegove vojske, progovoriše Abrahamu govoreći: Bog je s tobom u svemu što činiš. Sada mi se, dakle, ovdje zakuni Bogom da nećeš lažno postupati ni sa mnom, ni s mojim sinom, ni sa sinom moga sina; nego prema dobroti koju sam iskazao tebi, tako ćeš postupati sa mnom i sa zemljom u kojoj si boravio. A Abraham reče: Zaklet ću se.

A Abraham ukori Abimeleka zbog zdenca vode koji su sluge Abimelekove silom bile oduzele. A Abimelek reče: Ne znam tko je to učinio; niti si mi ti to javio, niti sam ja za to čuo prije nego danas.

I Abraham uze ovaca i goveda te ih dade Abimeleku; i njih dvojica sklopiše savez. A Abraham odvoji sedam janjica od stada. Tada Abimelek reče Abrahamu: Što znače ovih sedam janjica koje si odvojio?

I reče: Ovih sedam janjica primi iz moje ruke, da mi budu svjedočanstvo da sam ja iskopao ovaj zdenac. Zato ono mjesto prozva Beer-Šeba, jer se ondje njih dvojica zakleše. Tako sklopiše savez u Beer-Šebi. Potom ustade Abimelek, i Fikol, vrhovni zapovjednik njegove vojske, te se vratiše u zemlju Filistejaca. A Abraham zasadi gaj u Beer-Šebi i ondje prizva ime Gospodnje, Boga vječnoga.

I Abraham je dugo boravio u zemlji Filistejaca. Postanak 21,22–34.

Beer Šeba simbol je Božjeg saveza s Abrahamom. U Bibliji je zabilježeno nekoliko povijesti saveza koje povezuju Beer Šebu s Abrahamovim savezom. „Beer” znači zdenac, a „šeba” znači „sedam”. Šeba je ista hebrejska riječ koja je prevedena kao „sedam puta”, a koju je William Miller ispravno razumio kao proročanstvo o dvije tisuće petsto dvadeset godina u Levitskom zakoniku dvadeset i šest. To je bilo prvo „vremensko proročanstvo” koje je otkrio, i bila je to prva temeljna istina koja je bila odbačena 1863. godine. U odlomku u kojem je riječ „šeba” prevedena kao „sedam puta” u četiri različita retka, Božja kazna koja je predstavljena izrazom „sedam puta” naziva se „svađa mojega saveza”.

Tada ću i ja postupati protiv vas i kažnjavat ću vas još sedam puta za vaše grijehе. I dovest ću na vas mač koji će osvetiti savez moj; a kada se skupite unutar svojih gradova, poslat ću među vas pomor; i bit ćete predani u ruku neprijatelju. Levitski zakonik 26,24.25.

Riječ prevedena kao „sedam puta”, koja predstavlja „prepirku” Božjega saveza u Levitskom zakoniku dvadeset i šest, a koja je „sheba” u riječi Beer-Šeba, također je dvaput prevedena u knjizi proroka Daniela: jednom kao „zakletva” koja je zapisana u Mojsijevu zakonu, a jednom kao „prokletstvo”. I „zakletva” i „prokletstvo” prevedeni su od riječi „sheba”, jer ona ne znači samo „sedam”, nego uključuje i pojam saveza ili „zakletve” koja, ako se prekrši, proizvodi

„prokletstvo”.

Da, sav je Izrael prestupio tvoj Zakon, odvrativši se da ne posluša tvoj glas; stoga se na nas izlila kletva i zakletva koja je zapisana u Zakonu Mojsija, sluge Božjega, jer smo sagriješili protiv njega. Daniel 9,11.

Riječ „sheba“, odnosno sedam, koje je predstavljalo sedam janjaca prinesenih kod zdenca u Beer-Šebi, predstavlja savez. A Božji savez, odnosno Njegova zakletva, kaže da poslušni žive, a neposlušni umiru.

Beer Šeba simbolizira savez koji je predstavljen Abrahamovom vjerom. Stoga, kada se „lijepe djevice” iz Amosa osam, koje su ujedno i „lude djevice” iz Mateja dvadeset i pet, koje su ujedno i „zli” iz Daniela dvanaest, zaklinju „grijehom Samarije”, one prisežu odanost žigu Jezebele (papinstva), koja je počinila blud s Ahabom (Ujedinjenim narodima) i koja vlada nad slikom Zvijeri (Sjedinjenim Američkim Državama).

Kada te iste „lijepe djevice” kažu: „Živ je tvoj bog, o Dane”, one se klanjaju zlatnom liku teleta, kako su ga prepoznala dva svjedoka (Aron i Jeroboam). Zlatno tele predstavlja lik zvijeri, koji je spoj crkve i države.

Kada iste te djevice tvrde da „živi način” Beer-Šebe, riječ „način” znači „put”. To je upravo ista riječ koja se rabi za označavanje „putova” „starih staza” u Jeremiji 6,16. Te djevice govore da su, premda su se poklonile slici Zvijeri i prihvatile žig njezina autoriteta, još uvijek djeca Abrahamova. One mahnito trče amo-tamo po Božjoj Riječi, tražeći poruku koju predstavljaju „istok” i „sjever” i „od mora do mora”, i još uvijek tvrde da su adventisti sedmoga dana, ali prekasno je.

Ali će ga vijesti s istoka i sa sjevera uznemiriti; zato će izaći s velikim gnjevom da zatire i potpuno uništi mnoge. I razapet će šatore svoje palače između mora na slavnoj svetoj gori; ipak će doći svome kraju, i nitko mu neće pomoći. Daniel 11,44.45.

Te djevice traže poruku ovih prethodnih dvaju redaka. Završna poruka upozorenja, koja je bila odpečaćena u vrijeme svršetka 1989. godine, kada su, kao što je opisano u Danielu jedanaestom poglavlju, četrdesetom retku, „zemlje” koje predstavljaju bivši Sovjetski Savez bile pometene od papinstva i Sjedinjenih Američkih Država, prepoznaje konačni uspon i pad papinstva. U ta dva retka poruka, predstavljena istokom i sjeverom, razgnjevljuje kralja sjevera (papu) i započinje završni progon, a on završava u četrdeset petom retku kada papinstvo postavlja „šatore”, što dolazi od hebrejske riječi koja znači „šator” (šator je simbol crkve), ali to je „šator” njegove „palače”, što predstavlja državu. Mjesto gdje postavlja šator koji predstavlja spoj crkve i države, ili kako ga Ivan naziva u Otkrivenju, sliku zvijeri, jest „između mora”, u množini. Lijepe djevice traže završnu poruku upozorenja predstavljenu u četrdeset četvrtom i četrdeset petom retku Daniela jedanaestog poglavlja, a već u sljedećem retku Mihajlo ustaje i vrijeme kušnje završava. I u to vrijeme Amos 8:14 kaže da će lijepe djevice „pasti, i više nikada ne ustati”.

Kad lijepe djevice tvrde da su adventistice sedmoga dana upravo u vrijeme kada se klanjaju slici Zvijeri, Ivan ih prikazuje kao Židove koji govore da su Židovi, a nisu. Tvrde da su Abrahamova djeca, ali lažu.

Evo, učinit ću da oni iz sinagoge Sotonine, koji govore da su Židovi, a nisu, nego lažu — evo, učinit ću da dođu i poklone se pred tvojim nogama te da spoznaju da sam te ljubio. Otkrivenje 3,9.

Prihvatili su žig papinstva i time su prihvatili njegov karakter. Izjavljuju da su Židovi, ili izjavljuju da su adventisti koji drže subotu, ali tada imaju karakter pape, koji, među ostalim, sjedi „u hramu Božjemu“. Izjavljuju da su adventisti, ili izjavljuju da su u adventističkom hramu, ali nisu nimalo više adventisti nego što je papa kršćanin.

Oni koji trče „amo-tamo“ tražeći „riječ Gospodnju“ nisu „mudri“ prepoznati u knjizi proroka Daniela — nego su prepoznati kao „djevice“. Očito je da oni koji u tim redcima lutaju, gladuju i umiru od žeđi ne „razumiju“ „riječ Gospodnju“, jer upravo to traže u tim redcima. Riječ Gospodnja koja se otkriva neposredno prije završetka vremena milosti jest Otkrivenje Isusa Krista, a lude, zle ili „lijepe djevice“ jesu one koje nisu razumjele umnoženje znanja iz knjige proroka Daniela. Nisu imale potrebno ulje da nastave do svadbe, kao što uči Matej.

Ta „glad“ jest završetak vremena milosti. Amosove „djevice“ koje u tim redcima traže kruh (Riječ Božju) i vodu (Duha Svetoga), Danielovi su „bezbožnici“ koji ne „razumiju“. One su Matejeve lude djevice koje traže Duha Svetoga, što zajedno, na temelju trojice svjedoka, označuje one koji shvaćaju da je njihova prilika da se pripreme za ženidbu prošla i da nemaju haljine kako bi otišli na svadbu, jer su odbili „čuti“ posebnu poruku koja se sada otpećuje. Od vremena kada se posebna poruka otpećati pa do završetka vremena milosti traje vrijeme posljednjeg poziva na spasenje. Doći u to vrijeme nepripravljen znači pripremiti se da se čuju riječi: „Prekasno!“

„Postoji svijet koji leži u zlu, u obmani i zabludi, u samoj sjeni smrti,—uspavan, uspavan. Tko osjeća duševne muke da ih probudi? Koji ih glas može dosegnuti? Moj je um bio prenesen u budućnost, kada će biti dan znak. ‘Evo, Zaručnik dolazi; iziđite mu u susret.’ Ali neki će odgoditi pribavljanje ulja za dopunjavanje svojih svjetiljki, i prekasno će uvidjeti da karakter, koji je predstavljen uljem, nije prenosiv.” Review and Herald, 11. veljače 1896.

Proročki niz predstavljen prispodobom o deset djevica koristi ulje kao prikaz karaktera, ali „zlatno ulje“ i „sveto ulje“ također predstavlja poruke „Duha Božjega“.

„Pomazanici koji stoje uz Gospodina sve zemlje imaju položaj nekoć dan Sotoni kao kerubinu zakriljujućem. Po svetim bićima koja okružuju Njegovo prijestolje, Gospodin održava stalnu vezu sa stanovnicima zemlje. Zlatno ulje predstavlja milost kojom Bog održava svjetiljke vjernika opskrbljenima, da ne bi zatreperile i ugasile se. Kad ne bi bilo toga svetoga ulja koje se s neba izlijeva u porukama Duha Božjega, sile zla imale bi potpunu vlast nad ljudima.

„Bogu se nanosi sramota kada ne primamo poruke koje nam on šalje. Tako odbijamo zlatno ulje koje bi on izlio u naše duše da bi se prenosilo onima koji su u tami. Kada dođe poziv: ‘Evo, zaručnik dolazi; iziđite mu u susret’, oni koji nisu primili sveto ulje, koji nisu njegovali Kristovu milost u svojim srcima, ustanovit će, poput ludih djevica, da nisu spremni susresti svojega Gospodina. Oni u sebi nemaju snage pribaviti ulje, i njihov je život upropašten. Ali ako se traži Božji Sveti Duh, ako usrdno molimo, kao što je činio Mojsije: ‘Pokaži mi svoju slavu’, Božja će se ljubav razliti u našim srcima. Kroz zlatne cijevi zlatno će nam se ulje

prenositi. 'Ne silom ni snagom, nego mojim Duhom, govori Jahve nad Vojskama.' Primajući sjajne zrake Sunca Pravde, Božja djeca svijetle kao svjetla u svijetu." Review and Herald, 20. srpnja 1897.

Oni koji „tumare amo-tamo” u Amosu pridodaju svjedočanstvo koje prepoznaje skupinu adventista sedmoga dana koja odbacuje svoju odgovornost da „razumije” posebnu poruku iz knjige Otkrivenja, zapečaćenu kada je „vrijeme blizu”.

„Sada živimo u krajnje pogibeljnom vremenu, i nitko od nas ne bi smio oklijevati u traženju pripreme za Kristov dolazak. Neka nitko ne slijedi primjer ludih djevica i ne misli da će biti sigurno čekati dok kriza ne nastupi prije nego što stekne pripravu karaktera da opstane u to vrijeme. Bit će prekasno tražiti Kristovu pravednost kada gosti budu pozvani unutra i pregledani. Sada je vrijeme da se odjenete u Kristovu pravednost,—svadbenu haljinu koja će vas osposobiti da uđete na svadbenu gozbu Janjetovu. U prispodobi su lude djevice prikazane kako mole za ulje i ne uspijevaju ga dobiti na svoju molbu. To je simbol onih koji se nisu pripremili razvijanjem karaktera koji će opstati u vrijeme krize. Kao da idu svojim susjedima i govore: Dajte mi svoj karakter, ili ću biti izgubljen. Oni koji su bili mudri nisu mogli dati svoje ulje titravim svjetilkama ludih djevica. Karakter nije prenosiv. Ne može se kupiti ni prodati; on se mora steći. Gospodin je svakom pojedincu dao priliku da tijekom vremena kušnje zadobije pravedan karakter; ali nije predvidio put kojim bi jedno ljudsko oruđe moglo drugome prenijeti karakter koji je razvilo prolazeći kroz teška iskustva, učeći pouke od velikoga Učitelja, tako da može pokazivati strpljivost u kušnji i iskazivati vjeru kojom može premještati gore nemogućnosti. Nemoguće je prenijeti miris ljubavi,—dati drugome blagost, taktičnost i ustrajnost. Nemoguće je da jedno ljudsko srce ulije u drugo ljubav prema Bogu i čovječanstvu.”

„Ali dolazi dan, i već nam je blizu, kada će svaka crta karaktera biti razotkrivena osobitom kušnjom. Oni koji ostanu vjerni načelu, koji budu iskazivali vjeru do samoga kraja, bit će oni koji su se pokazali vjernima pod kušnjom i nevoljom tijekom prethodnih sati svoje kušnje, te su oblikovali karaktere po Kristovu obličju. To će biti oni koji su njegovali blisko zajedništvo s Kristom, koji su po njegovoj mudrosti i milosti dionici božanske naravi. Ali nijedno ljudsko biće ne može drugomu dati odanost srca i plemenite osobine uma, niti nadomjestiti njegove nedostatke moralnom snagom. Svaki od nas može mnogo učiniti jedan za drugoga dajući ljudima primjer nalik Kristu, utječući tako na njih da pođu Kristu po pravednost bez koje ne mogu opstati na sudu. Ljudi bi uz molitvu trebali razmotriti to važno pitanje izgrađivanja karaktera i oblikovati svoje karaktere prema božanskom uzoru.” The Youth's Instructor, 16. siječnja 1896.